ΤΗ Ε' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΡΤΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Κόνωνος τοῦ ἐν Ἰσαυρίᾳ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τοῦ Ἁγίου Στιχηρὰ προσόμοια τρία.

Ἦχος α' Πανεύφημοι Μάρτυρες

Μάρτυς παναοίδιμε πολλαίς, ὁμιλήσας θλίψεσι, καὶ ἀνυποίστοις κολάσεσι τὸν πολυμήχανον, ἐτροπώσω ὄφιν, καὶ τοῦτον ὑπέταξας, ποσὶν ὡραιοτάτοις σου ἔνδοξε, Χριστοῦ δεόμενος, δωρηθῆναι ταὶς ψυχαὶς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κόνων παναοίδιμε φωτί, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καταυγασθεὶς τήν, διάνοιαν, σκότος ἐμείωσας, πονηρῶν δαιμόνων, καὶ πρὸς φέγγος ἄδυτον, μετέβης ἐν Θεῷ εὐφραινόμενος, ὃν νὺν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταὶς ψυχαὶς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κόνων ἀξιάγαστε ναός, τῆς Τριάδος γέγονας, καὶ τὸν ναὸν τὸν πανάγιον, ἓν ᾧ τὸ σῶμά σου, εὐσεβῶς ἐτέθη, ποταμὸν ἀνέδειξας, ἀπείρων ἰαμάτων πανόλβιε, διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταὶς ψυχαὶς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Χαῖρε ξένον ἄκουσμα Ἁγνή, χαῖρε ξύλον ἅγιον, τοῦ Παραδείσου θεόφυτον, χαῖρε ἐξάλειψις, πονηρῶν δαιμόνων, χαῖρε ξίφος δίστομον, ἐχθροῦ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνουσα, τῶ ξένω τόκω σου, Παναγία ὑπεράμωμε, ξενωθέντας, ἡμᾶς ἀνακάλεσαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τὸν ἴδιον Ἄρνα ἡ Ἀμνάς, καὶ ἄμωμος Δέσποινα, ἐν τῷ Σταυρῶ ὡς ἑώρακεν, εἶδος οὐκ ἔχοντα, οὐδὲ κάλλος, Οἴμοι! θρηνω δοῦσα ἔλεγε, ποῦ σου τὸ κάλλος ἔδυ γλυκύτατε; ποῦ ἡ εὐπρέπεια; ποῦ ἡ χάρις ἡ ἀστράπτουσα, τῆς μορφῆς σου, Υἱέ μου παμφίλτατε;

Τὰ λοιπὰ τῆς τοῦ Ἑσπερινοῦ Ἀκολουθίας, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴ συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες τοῦ Τριωδίου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς.

Ὁ Καλλίνικος Μάρτυς ὑμνείσθω Κόνων.
Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων

Ὠδὴ α' Ἦχος πλ. α' Ὁ Εἱρμὸς

«Τῶ σωτῆρι Θεῷ, τῶ ἐν θαλάσσῃ λαόν, ποσὶν ἀβρόχοις ὁδηγήσαντι, καὶ Φαραω πανστρατιὰ καταποντίσαντι, αὐτῷ μόνω ᾄσωμεν, ὅτι δεδόξασται».

Ὁ Καλλίνικος νύν, Μάρτυς ὑμνείσθω Κόνων, κατὰ τῆς πλάνης ἀνδρισάμενος, ὡς στρατευσάμενος Χριστῷ, τῶ ἐπὶ πάντων Θεῷ, καὶ ἄφθαρτον στέφος ἀναδησάμενος.

Κεκρυμμένην ζωήν, καὶ τὴν ἀγήρω δόξαν ἐπιποθήσας ἀντηλλάξατο, Κόνων ὁ ἔνδοξος Μάρτυς, τῆς ἐπικήρου χλιδῆς, ὃν ὕμνοις τιμήσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Ἀφθαρσίας στολήν, περιβαλόμενος νύν, ἐνεκεντρίσθης Κόνων ἔνδοξε, ἀγριελαίου ἐκ ῥίζης εἰς καλλιέλαιον, Χριστῷ τε τὸ ὗς φύσαντας ἐκαρποφόρησας.

Λελυμένος ἀράς, τῆς τοῦ Προπάτορος φθοράς, τὴν πλάνης ζεύγλην ἀπεσείσατο, ὁ παναοίδιμος Μάρτυς,

καὶ τὴν ὁμόζυγον, ἁγνείας συνόμιλον συναπειργάσατο.

Θεοτοκίον

Ἄχραντε μήτηρ Θεοῦ, τὸν σαρκωθέντα ἐκ σοῦ, καὶ ἐκ τῶν κόλπων τοῦ γεννήτορος, μὴ ἐκφοιτήσαντα Θεόν, ἀπαύστως ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὠδὴ γ' Ὁ Εἱρμὸς

«Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ, στερέωσόν μου τὴν διάνοιαν, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σου, τὴν ἑκούσιον νὺν σταύρωσιν».

Λατρεύειν ᾑρετίσω Θεῷ, τὸ φῶς ποθήσας, ἐβδελύξω δέ, τὴν ζοφερὰν Κόνων ἔνδοξε, τῶν εἰδώλων ἀθεότητα.

Ἱέρευσας προθὺ μως Χριστῷ, ψυχὴν καὶ σῶμα, καὶ εὐπρόσδεκτος, ὡς μόνος μόνω ὡμίλησας, τῶ Δεσπότη παμμακάριστε.

Νομίμων τῶν πατρώων σοφῶς, λαοὺς ἀπείρους ἠλευθέρωσας, τὸν ἀπωλείας φερώνυμον, θριαμβεύων Κόνων ἔνδοξε.

Ἱκέτευε παθῶν ψυχικῶν, σωματικῶν τε λύσιν Ἔνδοξε, παρασχεθῆναι τοὶς ἐν πίστει, ἑορτάζουσι τὴν μνήμην σου.

Θεοτοκίον

Ἱκέτευε ἀπαύστως Ἁγνή, τὸν προελθόντα ἐκ λαγόνων σου, ῥυσθῆναι πλάνης διαβόλου, τοὺς ὑμνούντάς σε Μητέρα Θεοῦ.

Κάθισμα Ἦχος α'

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

Ἐκ βρέφους τῶ Θεῷ, κολληθεὶς θεοφόρε, τοῦ Πνεύματος σεπτόν, ἀνεδείχθης δοχεῖον, καὶ τὰ πονηρότατα, καθυπέταξας πνεύματα, ἐναθλήσας δέ, ἐμεγαλύνθης ἀξίως, ὅθεν ἅπαντες, τὴν παναγίαν σου μνήμην, πιστῶς ἑορτάζομεν.

Θεοτοκίον

Κυβέρνησον Ἁγνή, τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου, καὶ οἴκτειρον αὐτήν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, βυθῶ ὀλισθαίνουσαν, ἀπωλείας Πανάμωμε, καὶ ἐν ὥρα με, τῇ φοβερὰ τοῦ θανάτου, ἐλευθέρωσον, κατηγορούντων δαιμόνων, καὶ σῶσόν με δέομαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τὴν σὴν τῆς καθαρᾶς, καὶ ἀμώμου Παρθένου, διῆλθεν ἀληθῶς, τὴν καρδίαν ῥομφαία, Σταυρῷ ὧς ἑώρακας, τὸν Υἱόν σου ὑψούμενον, Παναμώμητε, εὐλογημένη Μαρία, τὸ προσφύγιον, ἁμαρτωλῶν Θεοτόκε, πιστῶν τὸ κραταίωμα

Ὠδὴ δ' Ὁ Εἱρμὸς

«Ἀκήκοα Κύριε, τὴν ἐκ τοῦ τάφου σου ἔγερσιν, καὶ ἐδόξασά σου, τὴν ἀήττητον δύναμιν».

Καθεῖλες Μακάριε, τὸ τῶν λαῶν ἀπατήλιον, καὶ ὑπέφηνας, τοῦ Ἰησοῦ τὴν θεότητα.

Ὁ λίθινος φρίξας σου, ψευδὴς Θεὸς τὸ ἐμβρίμημα, τὸν Ἰησοῦν μόνον, καθωμολόγησεν εἶναι Θεόν.

Συνῆκαν οἱ ἄφρονες, τὴν ὑπὲρ φύσιν δεξάμενοι, ἐκ λιθίνου χείλους, ἀληθεστάτην μετάθεσιν.

Μυστήριον ἄρρητον, τὸ διὰ σοῦ κηρυττόμενον, ἐπιστρέφεις γὰρ Μάρτυς, πεπλανημένους πρὸς Κύριον.

Θεοτοκον

Κυρίως δοξάζομεν, σὲ Θεοτόκον, Ἀνύμφευτε, καὶ τῶ σῶ λιμένι, οἱ πιστοὶ καταφεύγομεν.

Ὠδὴ ε' Ὁ Εἱρμὸς

«Ὀρθρίζοντες βοώμέν σοὶ Κύριε, σῶσον ἡμᾶς, σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν».

Ἀχράντου σὲ δοχεῖον ἡ χάρις, καὶ ἀκηράτου φωτὸς ἀπειργάσατο, Μαρτύρων κλέος καὶ καύχημα.

Ῥημάτων ἐπλουτίσθης ἀρρήτων, τὴν θείαν γνῶσιν, καὶ ταύτην ἐμύησας, λαοὺς ἀπείρους ὑπέρτιμε.

Τὴν χάριν σου ὁρῶντες οἱ ἄνομοι, τῶν θαυμάτων ἐβόων, ὁ Κόνωνος Θεός, τὴν πλάνην ἐνίκησε.

Θεοτοκίον

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνούμέν σε, Θεοτόκε, σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας.

Ὠδὴ ϛ' Ὁ Εἱρμὸς

«Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος, ταφὴ μοὶ τὸ κῆτος ἐγένετο, ἐγὼ δὲ ἐβόησα, πρὸς σὲ τὸν φιλάνθρωπον, καὶ ἔσωσέ με, ἡ δεξιά σου Κύριε».

Ὑπῆρξε τοῖς πιστεύσασιν, ἡ χάρις τοῦ πλούτου ἐπαύξησις, τοῖς δὲ ἀπειθήσασιν, ἡ ἔνστασις ὄλεθρος, ταῖς ἱκεσίαις, σοῦ Κόνων παμμακάριστε.

Σαφῶς σοὶ ὑποτέτακται, δαιμόνων τὰ στίφη μακάριε, σαυτὸν ὑποτάξαντι, Θεῷ τῷ ποιήσαντι, αὐτεξουσίως, ὦ Μάρτυς Κόνων ἔνδοξε.

Ὑπὸ σοῦ ἐπαιδεύετο, τὰ πλήθη αἱρεῖσθαι τὸν ἔλεον, καὶ τρόπον βδελύττεσθαι, ἐνθέως φιλάργυρον, Παμμάκαρ ἔργω, καὶ λόγῳ διδασκόμενα.

Θεοτοκίον

Βᾶτον σὲ ἀκατάφλεκτον, καὶ ὄρος καὶ κλίμακα ἔμψυχον, καὶ πύλην οὐράνιον, ἀξίως δοξάζομεν, Μαρία ἔνδοξε, Ὀρθοδόξων καύχημα.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἐνδιατάκτου ἤχου.

Συναξάριον

Τῇ Ε' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Κόνωνος τοῦ ἐν Ισαυρίᾳ.

Στίχοι

· Ἤκεις πρὸς αὐτὸν τὸν Θεόν, Θεὸς θέσει,
· Εἰς γὴν ἄφείς σου τὴν κόνιν, Κόνων Πάτερ.
· Πέμπτῃ καρτερόφρων ψυχὴν ὁ Κόνων ἀφέηκεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κόνωνος τοῦ Κηπουροῦ.

Στίχοι

· Ἥλων τύπους φέροντι Κυρίω Κόνων,
· Ἥλων τύπους πρόσεισιν εἰς πόδας φέρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μάρκου Μοναχοῦ τοῦ θαυματουργοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐλογίου τοῦ ἐν Παλαιστίνῃ.

Στίχοι

· Τὸν Εὐλόγιον εὐλογεῖ πᾶσα κτίσις,
· Κτίστου χάριν σοῦ τὴν κάραν τετμημένου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐλαμπίου.

Στίχοι

· Τράχηλον Εὐλάμπιος ἐκτμηθεὶς ξίΦει,
· Τραχηλιώσαν δυσσέβειαν αἰσχύνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἀρχέλαος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἑκατὸν τεσσαράκοντα δύο Μάρτυρες ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι

· Θεὶς πρῶτος Ἀρχέλαος αὐχένα ξίφει,

· Ἄρχει τομῆς σοί, λαὲ θεῖε Κυρίου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ' Ὁ Εἱρμὸς

«Ὁ ἐν καμίνῳ πυρός, τοὺς ὑμνολόγους σώσας Παίδας, εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν».

Μαρτυρικῶς Ἀθλητά, ἠγωνισμένος ἀνεβόας, Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νενικηκῶς τὸν ἐχθρόν, σὺ ἀνεδείχθης Ἀθλοφόρος, εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων βοῶν.

Ἐπὶ τῆς γῆς νικητής, ἐν οὐρανοῖς δὲ στεφανίτης, ἀνηγορεύθης τοῦ Χριστοῦ, Μάρτυς ἀήττητε.

Ἱερουργήσας Θεῷ, τὴν τῶν ἐν πλάνῃ σωτηρίαν, Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων βοᾷς.

Θεοτοκίον

Ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς, ἣν Θεοτόκον ἀπειργάσω, εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η' Ὁ Εἱρμὸς

«Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων γεννηθέντα Υἱὸν καὶ Θεόν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, σαρκωθέντα ἐκ Παρθένου Μητρός, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Σεσυλημένον ὁρῶντες, τὸν τοῦ σκότους κοσμοκράτορα, τὴν δεισιδαίμονα πλάνην, τοῦ Ἁγίου ταὶς ἐντεύξεσιν, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τούς αἰῶνας.

Θεοπρεπῶς σοὶ Παμμάκαρ, τῶν Κακούργων τὰ συστήματα, δι' ὀλεθρίων πνευμάτων, τιμωρούμενα ἐκραύγαζον, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς μητρικαὶς ἀγκάλαις, ἀσινὲς τὸ βρέφος ἔσωσας, τὴ ἐνεργεῖ σου προστάξει, ἓν ταὶς μύλαις τοῦ ἀγρίου θηρός, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν βοῶν ἀπαύστως.

Κατελαμπρύνθης ἀφθόνως, Ἀθλητὰ τῶ τρισηλίω φωτί, τὴν τρισυπόστατον φύσιν, ἀναμέλπων γὰρ ἐκραύγαζες, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Τῶν Χερουβὶμ ὑπερτέρα, ἀνεδείχθης ὑπερένδοξε, Θεογεννῆτορ Μαρία, ἐν γαστρί σου γὰρ ἐσκήνωσεν, ὃν σὺν Ἀσωμάτοις, βροτοὶ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ' Ὁ Εἱρμὸς

«Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον μητέρα Θεοῦ, τὴν ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον, ἀφράστως κυήσασαν, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως μεγαλύνομεν».

Ὅλος τοῦ ἀΰλου πόθου γενόμενος, τοῦ Χριστοῦ ἐπεπόθησας, πιεῖν τὸ ποτήριον, διὸ πάντες σὲ Μάκαρ μακαρίζομεν.

Νόμω θείω θεαρέστως ἑπόμενος, οὐ θωπείαις Μακάριε, τοῦ Χριστοῦ τὸ ποτήριον, ὁλοψύχως ὤφθης ἀρυσάμενος.

Ὤφθης τῶν Μαρτύρων ἔνδοξε καλλονή, τοὶς Χριστοῦ καλλυνόμενος, σεπτοτάτοις στίγμασι, διὰ τούτό σε, ἅπαντες γεραίρομεν.

Νὺν ἐν οὐρανίῳ λήξει γενόμενος, τῶν τοῦ βίου μὲ λύτρωσαι, δεινῶν περιστάσεων, Ἀθλητὰ Κυρίου Κόνων ἔνδοξε.

Θεοτοκίον

Χαῖρε Θεοτόκε Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, χαῖρε ὄρος τὸ ἅγιον, χαῖρε τὸ κεφάλαιον, τῆς σεπτῆς παρθενίας, χαῖρε Δέσποινα.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Δόξα... Καὶ νύν...
Θεοτοκίον ἢ Σταυροθεοτοκίον

Αἱ μετάνοιαι, ὡς σύνηθες, ἡ α' Ὥρα, καὶ Ἀπόλυσις.